

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2012.257

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2012.257 van:

A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
gemachtigde: C. te B.,
tegen

D., bedrijfsarts, werkzaam te B., verweerder in beide instanties,
gemachtigde: mr. drs. D.W.M. Weesie, werkzaam bij E. te Utrecht.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klaagster - heeft op 3 augustus 2011 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen D. - hierna de bedrijfsarts - een klacht ingediend. Bij beslissing van 24 april 2012, onder nummer 11/278 heeft dat College de klacht afgewezen.

Klaagster is van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. De bedrijfsarts heeft een verweerschrift in hoger beroep ingediend. De zaak is in hoger beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 8 januari 2013, waar zijn verschenen klaagster, bijgestaan door C., en de bedrijfsarts, bijgestaan door mr. D.W.M. Weesie. Mr. Weesie heeft de standpunten van de bedrijfsarts toegelicht aan de hand van pleitnotities die aan het Centraal Tuchtcollege zijn overgelegd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

"2. De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

2.1 Klaagster is voltijds werkzaam als kamermeisje/roomattendent. Zij is in wisselende mate (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt vanwege schouderklachten.

2.2 In een arbeidskundige rapportage herbeoordeling van 29 juni 2009 van het UWV staat vermeld ... de mate van arbeidsongeschiktheidspercentage ligt in de klasse van 15-25%. Afspraak: re-integreren en afspraken maken met de werkgever.

2.3 In een deskundigenoordeel passende arbeid - aanbod werkgever van het UWV van 26 april 2010 staat als conclusie vermeld dat de aangeboden arbeid niet passend is.

2.4 Verweerder heeft klaagster op 7 oktober 2010 op het spreekuur gezien. In het verslag staat vermeld dat klaagster op basis van haar lichamelijke beperkingen instemt met werkhervatting voor 5 dagen per week waarbij zij per dag twaalf kamers zal schoonmaken. Er wordt een herstelmelding gedaan. De begeleiding wordt gestaakt.

2.5 Bij een evaluatie van 16 maart 2011 staat ondermeer vermeld dat wordt geadviseerd " de 38-urige werkweek (in horeca CAO opgenomen) terug te brengen naar 30,4 uur en dit over 5 dagen per week te verdelen waarbij naar rato het aantal kamers wordt gedaan Gemaakte afspraken : Er is geen afspraak met betrokkene gemaakt . Werkgever zal dit advies met betrokkene bespreken Prognose : n.v.t."

2.6 Op 3 april 2011 heeft klaagster zich ziek gemeld met als reden arbeidsconflict. Zij is op 4 april 2011 door een andere bedrijfsarts gezien. In de probleemanalyse staat

vermeld dat klaagster aangeeft dat een meningsverschil met haar werkgever bestaat over het aantal contractsuren. Advies: Problemen bespreken met werkgever, eventueel ook met mediation. Klaagster is voor 75% geschikt voor eigen arbeid met aanpassingen.

3. De klacht en het standpunt van klaagster

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerder een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan de conclusies van het UWV dat klaagster voor 15 tot 25% arbeidsongeschikt is. Dit betekent dat zij in 8 uur twaalf kamers kan schoonmaken in plaats van vijftien. Verweerder heeft gesteld dat zij in 6 uur twaalf kamers moet schoonmaken.

4. Het standpunt van verweerder.

Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De overwegingen van het college

Het verwijt van klaagster dat verweerder de conclusies van het UWV verkeerd heeft geïnterpreteerd, speelt in deze geen rol, nu niet is gebleken van enig verschil van inzicht tussen verweerder en het UWV ten aanzien van het arbeidsongeschiktheids-percentage van klaagster in de klasse van 15 tot 25%. Verweerder heeft blijkens het verslag van het spreekuurconsult van 7 oktober 2010 rekening gehouden met de medische beperkingen van klaagster en haar voorgesteld de werkbelasting aan te passen en in 5 dagen twaalf kamers per dag schoon te maken in plaats van zeventien kamers, de normale werkbelasting, aldus verweerder. Klaagster heeft daarmee ook ingestemd. Verweerder heeft vervolgens terecht een herstelmelding gedaan en de begeleiding gestaakt. Het is verweerder niet aan te rekenen, dat klaagster in een later stadium kennelijk geen overeenstemming heeft kunnen bereiken met haar werkgever over de werkbelasting en het aantal schoon te maken kamers. Vaststaat dat klaagster op basis van haar beperkingen recht had op een aanpassing van haar werkbelasting. Daarover bestond ook geen meningsverschil. Het was ook terecht om klaagster, bij een hernieuwde ziekmelding op 3 april 2011 met als reden arbeidsconflict inzake een discrepantie over het aantal contractsuren, te verwijzen naar een andere bedrijfsarts, temeer nu - volgens verweerder - een vertrouwensbreuk was ontstaan tussen hem en klaagster. Verweerder heeft zich in deze in voldoende mate gekwetten van zijn taak als bedrijfsarts.

De conclusie van het voorgaande is dat de klacht kennelijk ongegrond is en zonder verder onderzoek in raadkamer zal worden afgewezen.

Verweerder kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, welke weergave in hoger beroep niet is bestreden.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 In hoger beroep heeft klaagster haar klacht herhaald en nader toegelicht.

4.2 De bedrijfsarts heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

4.3 Op grond van de stukken en het verhandelde ter terechtzitting in hoger beroep, komt het Centraal Tuchtcollege tot de conclusie dat de klacht zoals deze bij het Regionaal Tuchtcollege is ingediend, uitsluitend het verwijt betreft dat de bedrijfsarts een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan de conclusie van het UWV dat klaagster voor 15 tot 25% arbeidsongeschikt is. De behandeling van deze klacht in hoger beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg in de bestreden

beslissing onder “**5. De overwegingen van het college**” eerste zin, welke overweging het Centraal Tuchtcollege overneemt. Voor zover het Regionaal Tuchtcollege in zijn beoordeling verdere overwegingen heeft gewijd aan de door klaagster ingediende klacht neemt het Centraal Tuchtcollege deze niet over, nu het Regionaal Tuchtcollege met deze overwegingen buiten de oorspronkelijke klacht is getreden.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. L.F. Gerretsen-Visser en mr. P.J. Wurzer, leden-juristen en drs. J.A.F. Leunisse-Walboomers en mr.drs. M.J. Kelder, leden-beroepsgenoten en mr. R. Blokker, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van 5 maart 2013. Voorzitter w.g. Secretaris w.g.